

Részlet

ERŐSS
LÁSZLÓ

Előzmény: 1990.07.Beszélő (Hetilap), E.I.: Ginsbergnél (Ürügy nélkül)

TITKOK AZ ÉJSZAKÁBAN

M Á S O D I K
R É S Z

COPYRIGHT © ERŐSS LÁSZLÓ, 1993

[...]

A modern szexológiai kutatás nem nélkülözheti a kísérleti helyzeteket. Úgy kell elképzelni e pszichológiai laboratóriumokban folyó kutatómunkát, hogy egy „szerelemes pár” (kísérleti személy) minden szava, mozdulata, minden sóhaja és minden rezdülése további vizsgálatok építőeleme lesz. De vajon miért kellett idézőjelbe tenni a „szerelemes pár” szót? Mert akik gyógyulási célból veszik igénybe Masters és Johnson e túlmodernnek látszó szolgáltatásait (a szexlaboratóriumot és szexklinikát), hogy megszabaduljanak végre kínzó impotenciájuktól, a frigiditástól és más testi-lelki kényeztetésektől, ugyancsak mindennek mondhatók, csak „szerelemes párnak” nem.

A párok fényűzően berendezett, puha meleg hálószobákban találják magukat a kísérlet kezdetén. A díszes tükör mögött, a másik szobában, rejtett elektronikus megfigyelőállás működik, ahonnan filmezik a párok mozdulatait, a hamutartó beépített mikrofont rejteget, minden hang magnószalagra kerül. A lepedő alatt, az éjjeliszekekre kerül, a kispárna gombjában érzékeny műszerek jelzik a szív-működést, a légzés gyorsulását, a test hőfokát, az elpirulások színárnyalatait. Nincs diszkrét félhomály: a testi szerelem anatómiája és élettana szó szerint „kitapinthatóvá” válik.

Az egyik legelső felfedezés, ami ebből a kísérleti helyzetből adódott, az, hogy megszűnt egy régi fogalom: a „perverzitás” szót már nem illik használni a szerelem tudományos elemzésében. Minden természetes, amit régen „természetellenesnek”, „fajtalankodásnak” ítélt a közvélemény. Legfeljebb a szexuális élet gyakorlatának különböző „variációi” léteznek: ki így, ki úgy jut el az élvezet-hez (százhuszonegyféle módon lehet!); csak az a feltétel, hogy a partner is részt vegyen a variáció kidolgozásában; tehát ha mindketten szívesen teszik, akkor már egyszerűen csak a szex szelíd és mindennapos változatának tűnik minden erotikus furcsaság, amit régebben kipróbálni sem illett.

Ha mindkét résztvevő kizárólag a saját örömeire gondol, akkor nem szexuális élet zajlik a tükrök

és álhamutartók árnyékában, csak technikai testgyakorlat, erotikus gimnasztika. Ilyenkor szokott előbukkanni a szexuális zavarok igazi oka: a szerelemnek nevezett partneri kapcsolat számai gyengének mutatkoznak, vagy éppen elszakadnak ezekben a rosszul sikerült nemi aktusokban. Itt, éppen ezen a ponton indul meg a kezelés is később. Aki nem álszermérmes, aki a partnerét a szexuális játékok hangulatában egy profi rangjára tudja emelni, aki pontosan kifejezheti érzelmeit mozdulataiban, arcjátékában, minden rezdülésében: az többnyire meggyógyul az impotenciából, sőt a súlyos, fertőző, mások örömét is lehvastató prűderiából is.

És még egy figyelemreméltó tény: a férfi-nő kapcsolatot menthetetlenül átszövik kulturális hagyományok, belénk nevelt társadalmi normák, viselkedésmódok; sajátos forgatókönyv szerint zajlik az ismerkedés-randevú-csókolózás-lefekvés örök mechanizmusa. Nemrég megkérdezték a két élő klasszikustól, hogy hosszú szexkutatásaik után, harminc év múltán, mi az, ami rejtély maradt előttük a szexológia tudományában? A válasz gyors volt és őszinte: maga a szexológia tudománya...

Van mit tanulni egymástól. Ebből élnek a szexlapok. Ebből élnek a pornóvideósok. Ebből élünk, néha, mi is. Ennek jegyében telnek, jó esetben, éjszakáink.

Vagy erre emlékszik legalább, hajdanvolt szerelmeink hű társa, tetthelye: a mi kis nyikorgóvá szelődülő ágyunk.

Erotikától fűledt éjszakán, most szexlapok társaságában vonulunk az ágyba.

Azaz, hogy... felejtjük el a szexlapokat egy időre, ha tudjuk. Most jöttünk Amerikából és láttuk, hogy ami ott, a szexuális forradalom hajdani hazájában igazán divatban van, az nem a szex, hanem éppen hogy a pornómozgalom, vagyis a szex mint obszcén látvány és mint disznó szavak találkahelye – a legmélyebb utálatnak örvendő pillanatnyilag! Annyira, hogy Jesse Helms szenátor éppen most fogalmazta meg és vitte dalra az antiszex-törvényt, amely

tiltja a rádióban és a tévében „az obszcén vagy illetlen anyagok sugárzását”, még akkor is, ha azok műalkotások. Eörsi István a Beszélő 1990. február 24-i számában arról ír, hogy néhány napja Ginsbergnél, az Üvöltés szerzőjénél járt és együtt mérgelődtek ezen az új divathullámon, sőt fuldokoltak benne.

„...A bornírtság nemzetköziége – gondoltam, miközben Ginsberg az intézkedés jogi abszurditását taglalta. Rushdie-től az Iszlámot védik. Ginsberg-től a gyermekek erényét. Készül a Malvoliók világ-összeesküvése. Magyar közéleti férfit is ismerek, aki esténként noteszába rója azoknak a rádió- és tévészerkesztőknek a nevét, akik aznap vétettek az illem vagy a romlatlan, egyszerű népi néplélek és nemzetien nemzeti nemzettedat ellen. Ezeket ő, hatalomra jutva, kirúgátja állásukból, és virul majd a nyugati kultúrmo-csok helyett a szeretet, és aki ezt nem akarja látni, annak kinyomja a szemét.”

Mi se szeretnénk az erotikus műalkotásokat cenzúrázva látni... de azért most nem provokálunk szexlapokkal – inkább meggyünk kis hálóingecskében lefeküdni és megpróbálunk Helms szenátorral álmodni. Nem szeretnénk kinyomott szemmel ébredni egy obszcén fejezet kedvéért. Inkább tehát most magáról az ágyról essék szó.

Talán mégsem csak arra való az ágy, hogy fogadjuk benne éjszakai látogatónkat, Morpheust, az Alvás és Álom Istenét vagy éppen álmaink hercegnőit – talán mégiscsak vágyaink igazi helyszíne ez az örök bútordarab? Vagy már nem is bútor ő, hanem inkább egy csendes, meleg, simogató családtag...?

Többnyire az ágyhoz vezetnek a szerelem útjai is. Istenem, ha egyszer elnyikoroghatnák ágyaink, mi mindenhez nyújtottak puhan kitaruló hátteret...

De az ágy a pihenés szentélye is, a kényelemé; itt zajlanak a szexuális leggyőzedelmesebb csatái. És utána, közben vagy helyette: az alvás életet hosszabbító órái is. Végül, majd egy messze távoli perc elérkezvén, ágyban, párnák közt halunk is meg (még ha Petőfi

[...]